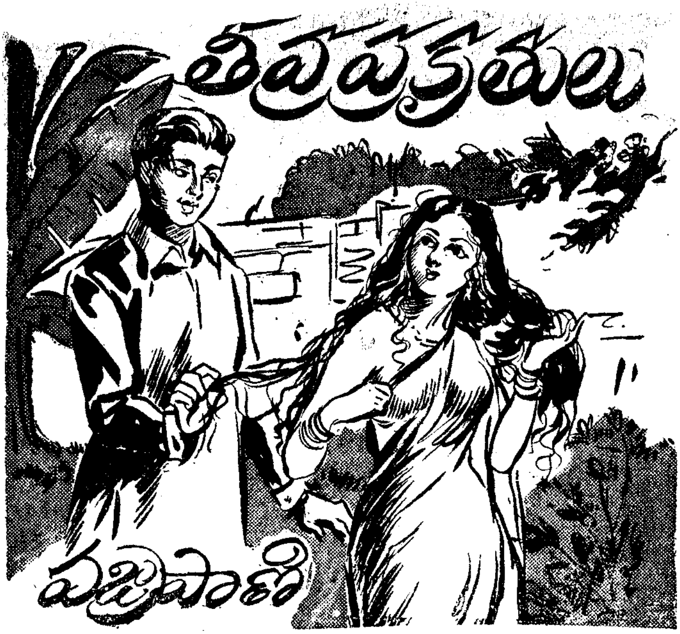

శారదకు క్రమశః గృహస్థ జీవితం మీద అసహ్యభావం కలుగుతోంది. గృహం స్వర్గసీమకు మారుగా నరక లోకంగా తయారౌతోంది. గార్హస్థ్య జీవితంమీద యిది వరలో ఆమెకున్న సద్భావాలు కొస్తా తారు మారు కాసాగినయ్. చైతన్యమూ, ఆనందమూ ఎరుగని బండరాయిగా మారలేక పోతోంది శారద. ప్రతి పనిలోనూ చిరాకూ పరాకూ ఎక్కువగా కనిపిస్తున్నయ్.

శారద-పద్ధెనిమిదేళ్ళ శారద-పాతికేళ్ల శారదగా కనిపిస్తోంది. ఆమె కనురెప్పలు బరువెక్కుతున్నట్టుంది. శరీరంలో కొంచెం స్థౌల్యంకూడా ఏర్పడుతున్నట్టుంది. నేటి శారదలో మునుపటి ఉత్సాహం కనిపించదు.

తమ దాంపత్యం అనురాగానందాలకు ఓ లక్షణంగా ఉంటుందనీ, తాము ఆదర్శ దంపతులై 'జీవితం ముళ్ళబాట కాదు - పూలత్రోవ' అని లోకానికి ఋజువు చెయ్యగలమనీ ఆ దంపతులు కలల బరువుల్లో కరిగి పోయే వాళ్లు.

కల కలగా యిల యిలగానే నిలిచి పోయినై.

బ్రహ్మం—తన స్నేహితుల ముందు బ్రహ్మాండం బ్రద్దలైనట్టుగా పలికిన సుభాషితాలూ, ఉన్నతాదర్శాలూ హుళక్కిగా మారి పోవటంతో-తన స్నేహితులను చూడటమే మానుకున్నాడు. అథవా ఎవరైనా ఏ రోడ్డుమీదనో కనిపించినట్టయితే 'ఇప్పుడే వస్తా! కొస్త అర్జంటు పనిమీద వెళ్తున్నా!' అని ముఖం చాటు చేసే వాడు.

శారదా బ్రహ్మంలు ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకున్నారు! వాళ్ళ పెళ్ళికి విచ్చేసిన యువకవులు పద్యాలూ గేయాలూ చదివారు. అనగా ఆశీర్వదించారు.

'కలం పాళీకి ఉండే రెండు మొనలూ కలిసిఒకే గీత గీసినట్లు రెండు శరీరాలతో ఉన్న మీ ఉభయులూ ఒకే ఆశయాలతో, ఆదర్శాలతో జీవించి గార్హస్థ్యానికి వన్నెలు కూర్చండి! మీ యిరువురి కృషులు ఫలించి, మీ కోర్కెలు తీగెలు సాగి, బంగారు పాపలతో, భూలోక స్వర్గంలో, ఆనంద సుధా సాగర వీచికా మాలికా డోలికలలో ఊగి, జోగి, ధన్యజీవులై తరించండి!' అని అందమైన పదాలు ఏర్చి కూర్చి ఆశీర్వాద కవిత చెప్పారు స్నేహితులు.

అసలు—ఆ పెళ్లి, ఓ కవి పండితుల సదస్సుగా - విద్యార్థుల ఛలోక్తులతో, బంధు మిత్రుల చమత్కార వచన రచనలతో — ఓ సాహితీ సంస్థయొక్క స్వర్ణోత్సవంలాగు భాసించింది!

ఆశీర్వాద వర్షాలతో తడిసి బరువెక్కిపోయారు నూత్న దంపతులు.

'ప్రేమ! ప్రేమ! ప్రేమ!' అని- ప్రేమ శబ్దానికి నిఘంటువులలో, శబ్ద శాస్త్రాలలో కనిపించని విలక్షణమైన—అతి పవిత్రమైన—సామాన్య ప్రజకు అర్థం కానివైన—అర్థాలు కల్పించారు!

'మా ఉభయుల్నీ ఈ విధంగా అనుగ్రహించి ఆశీర్వదించినందుకు మా కృతజ్ఞతా పూర్వక ధన్యవాద శతము! పిన్నలకూ పెద్దలకూ మా నమోవాకాలు. మీ ఆశీర్వాదాలు కార్యరూపం తాల్చుగాక! మేమిద్దరమూ రెండేళ్లుగా ప్రేమించుకుని, ఒకరినొకరు సంపూర్ణంగా అర్థంచేసుకున్న తర్వాతనే—ఈ నాడు మీ అందరి సాన్నిధ్యంలోనూ పెళ్ళాడుతున్నాం. భగవంతుడు మాకు తగినంత ధైర్య సాహసాలూ, ధర్మాభిలాషా యిచ్చి రక్షించుగాక!' అన్నారు నూత్న దంపతులు.

అందరూ సుకుమారంగా చప్పట్లు కొట్టారు.

ఆవిధంగా దాంపత్య పథంలో జీవిత రథాన్ని నడపటానికి నడుములు కట్టారు నూతన దంపతులు.

వాళ్ళ దాంపత్య ప్రారంభదశ ఓ రసవత్తర మహత్తర కళాఖండం!

ఒకరొకరి చూపులు ప్రణయసుధా బిందు తుందిలాలై, మాటలు వీణ మీటులై, చేష్టలు ఆనంద పరాకాష్ఠలై— వారిద్దరూ మూర్తీభవించిన రతీ మన్మధులుగా ఉండేవారు. 'ఆంధ్రదేశంలోవున్న ఆదర్శ దంపతులలో అగ్రేసరు లెవరయ్యా?' అంటే, వెంటనే 'శారదా బ్రహ్మలు' అనేసేవారు, వారిని ఎరిగిన ప్రతివారూను.

వాళ్లిద్దరూ చెట్టా పట్టాలు వేసుకుని- అటు పాశ్చాత్యమూ, ఇటు ప్రాచ్యమూ కాని వేషభాషలతో-బజారువెంట నడచి పోతోండగా - వాళ్ళ అన్యోన్యతకు మెచ్చుకునేవారూ, 'తమకు అట్టి భాగస్వాములు లేరుకదా!' అని విచారించే వాళ్ళూ, 'ఈ ముచ్చట ఎంతకాలంలే!' అని తమ ఈర్ష్యను ప్రచురించేవారూ, 'హవ్వ! ఇదేనా - వశిష్ఠుడూ, విశ్వామిత్రుడూ తపస్సులు చేసిన కర్మభూమి! హుఁ! అందుకే లోకం యిట్లా తగలడుతోంది!' అనేవారూ - అసంఖ్యాకులు!

వాళ్లిద్దరూ యింట్లో-యోగాభ్యాసం చేస్తూన్న మునికుమారుల మల్లే ఒకరొకరి ముఖాలు తదేక దృష్టితో - నిశ్చలమైన, నిబిడమైన, నిరుపమానమైన దృష్టితో చూసుకునేవారు.

అదే-తుదకు వారి పరస్పర వైముఖ్యానికి కూడా దారి తీసింది. కడుపునిండిన వానికి గారెలు చేదు కాక తప్పదు!

వాళ్ళు ప్రపంచంలో-సమాజంలో - ఉంటున్నారే కాని, అడవిలో కాదు! 'క్రొత్త ఓ వింత' అన్నారు కనుక—ఆ సృష్టి వాళ్లలో తాత్కాలికంగా నశించి పోయింది. అస్తమానూ ఒకరి కొకరు ఎదురుగా ఉండటంతో వారి మనస్సులలో-వారికి తెలియకుండానే - ఓ విధమైన ఏవగింపు కలగసాగింది.

ఈ విధమైన 'ఏవగింపు'-సహజంగానే - మొదట బ్రహ్మంలో కలిగింది. తర్వాత శారదలో. 'శారద సౌందర్యవతే కాని - కళ్లు కొంచెం చిన్నవిగా ఉండి, గడ్డం క్రింద ఓ సుడి వుండి, శరీరం మరికొంచెం పొట్టిగా ఉండి వుంటే బాగుండేది!' అనుకునే వాడు బ్రహ్మం.

'బ్రహ్మం సుందరాంగుడే కాని-కళ్లు కొంచెం పెద్దవిగావుండి, గడ్డం కొంచెం కోలగా ఉండి, శరీరంకూడా మరికొంచెం పొడవుగావుంటే ఇంకా బాగుండే వాడు!' అనుకునేది శారద.

క్రమశః వాళ్ళ మనోగత భావ వైఖరులు చేష్టలలోకూడా కనిపించ సాగినై.

ఓ నాటి ఉదయం శారద అభ్యంగన స్నానంచేసి, తల వెండ్రుకలు ఆరబెట్టు కుంటోండగా బ్రహ్మం వెనకనుండి దొంగాడిలా పొంచి పొంచి వచ్చి, ఆమె కేశ పాశాల్ని పట్టుకొని, 'ఏమి శిక్ష కావాలో కోరుకోవె ప్రేయసీ!' అని పాడుతూ అలవోకగా గుంజాడు.

'అబ్బ!' అని బాధ ప్రదర్శించింది శారద. 'ఏఁవిటా మోటుతనం! నాజూకు తెలియని మనుష్యులతో కాపురం చేయ యం నావల్ల కాదు!' అన్నది.

కొంత కాలంగా నిద్రించి, యిప్పుడిప్పుడే జాగరికత మవుతోన్న బ్రహ్మం మనసులోని పురుషత్వం త్రాచుపాములా లేచి, పడగ విప్పి, బుసకొడుతూ, విషాన్ని క్రక్కసాగింది. 'ఔను! నేను మోటు వాణ్ణే! మరి నన్నెందుకు పెళ్లాడావూ? ఏ రఘుగాడినో పెళ్ళాడలేకపోయావూ? అన్నట్టు - వాడంటే నీకూ, నువ్వంటే వాడికీ చాలా 'అన్యోన్యత' ఉండేది కదూ?' అన్నాడు బ్రహ్మం-'అన్యోన్యత' అనే మాటను నొక్కుతూ.

'ఛీ! మాట్లాట్టం చేతకాకపోతే నోరు మూసుకూర్చోవాలి! రఘుతో స్నేహం చేసినంత మాత్రాన అతడు నాకు ప్రియుడై పోతాడేం? మరి నువ్వు ఆ సుశీలవెనుక అట్లా పరుగుత్తేవాడివేం? ఛీ! 'ఈసారి నాతో మాటాడినా — నా పేరెత్తినా నీకు తగిన శాస్తిచేయిస్తా!' అని సుశీల కాలేజీ గేట్ ముందు నలుగురిలోనూ నిన్ను పరాభవించిన తర్వాత కూడా నువ్వింకా ఎట్లా తిరుగుతున్నావో నాకు ఆశ్చర్యంగా వుంది!' అన్నది శారద-అభినయ పూర్వకంగా.

'షటప్!' అని తొలిసారిగా శారద మీద చెయిచేసుకున్నాడు బ్రహ్మం. చెంప 'ఛెళ్ళు' మనగానే, 'అః!' అని ఆక్రోశించింది శారద.

'నేను మగాణ్నని, ఈ యింటికి యజమానినని మరచి పోతున్నావల్లేవుంది. కాస్త వళ్ళు దగ్గరుంచుకొని ప్రవర్తించు!' అని హుంకరించింది మగ సింహం.

కాళికావతారం దాల్చింది శారద. బ్రహ్మం ఆమె కంఠం నొక్కి- ఆదమ

పోగాడు. ఉద్రిక్తమైన ఆమె శరీరంలో, ఆ సమయంలో, ఎంత బలం పుట్టిందో కాని—ఆమె తన రెండుచేతులతోనూ, తన కంఠాన్ని అదుముతోన్న రెండు పురుషహస్తాలనూ అమాంతంగా విడిపించుకుని, పురుషసింహాన్ని దూరంగా నెట్టివేసింది! డెస్పరేషన్ అట్లాంటిది!

పోయి, గోడమీద పడ్డాడు 'అబల' చేత గిరవాటు వేయబడ్డ 'సబలుడు'. తలకు తగిలిన దెబ్బ తనకు కాక, తనలోని మగతనానికే తగిలినట్లుంది! 'ఎంత పొగరూ! ఉండు...నీ పని చెపుతా!' అని లేచి, తిరిగి ఆమె మీదకు ఉరకబోయాడు బ్రహ్మం.

ఆ సమయానికి చేతికిదొరికిన కత్తిపీట పుచ్చుకుంది శారద. 'నిజం చెబుతున్నా! ఇంకా అల్లరిచేశావో దీనితో నిన్ను పొడిచి, నన్ను నేను పొడుచుకుంటా!' అన్నది పైటచెంగు నడుముకు బిగిస్తూ.

స్తంభించిపోయిన బ్రహ్మం నిర్విణ్ణుడై, నీరు కారిపోయాడు! శారద కళ్లల్లో ఎంత కాండిల్ పవర్ వుందో కాని—అటువైపు కన్నెత్తి చూడలేకపోయాడు. 'జయాపజయాలు దైవాధీనా' లన్నారు పెద్దలు. అపజయం కల్గినంత మాత్రాన వచ్చిన ప్రమాదంలేదు - అందులోనూ దెబ్బలాటలో. ఐతే - తన భార్యచేతుల్లోనే తనకు అపజయం కలగటం - ఎంత దారుణం!

ఎట్లా సహించటం!

'ఛీ! నీ మొహం చూడను!' అంటూ కట్టుబట్టలతోనే బయటకు నడిచాడు బ్రహ్మం. 'నేనుకూడా డిటో!' అని, అతనివెనకనే తలుపులు మూసింది శారద — 'ఢామ్' మని.

వెడుతూ వెడుతూ రిస్టువాచి చూసుకున్నాడు బ్రహ్మం. ఉదయం పదిన్నర అయింది. నడుస్తున్నాడు. నడుస్తున్నాడు. ఎక్కడికి? ఎక్కడికో అతనికే తెలీదు. పొరుగూరికి కాదు. వూళ్ళోవున్న వీధులన్నీ, బజారులన్నీ తిరుగుతున్నాడు. తిరిగినచోటనే తిరుగుతున్నాడు. బుర్ర కూడా తిరుగుతోంది. కళ్ళు అంతకుముందే తిరుగుతున్నయ్.

సిగరెట్లమీద సిగరెట్లు తగలబడుతున్నయ్. ఒక్క సిగరెట్ ఖరీదు అణా అయితే ముప్ఫై సిగరెట్ల ఖరీదెంత! అవి చేసే అపకారమెంత!

నడచి నడచి, పోయిపోయి, ఓ హోటల్లో దూరాడు. జేబులో పర్సుందా? ఉంది. అందులో ఉన్నదెంత? ఇరవై రెండు రూపాయలు, రెండణాలు.

'ఛీ! వెధవబ్రతుకు!' అని 'స్వగతం'-నాటక ఫక్కీలో బిగ్గరగానే అన్నాడు.

'ఔనుసార్! నాది వెధవబ్రతుకే!' అని వంతపలికాడు అదే సమయానికి అక్కడికి ప్రత్యక్షమైన హోటల్ సర్వర్. 'ఈహోటల్లో అడ్డమైన చాకిరీ చేస్తున్నానా? నెలకు పాతిక రూపాయిలిచ్చేసరికి హోటల్ యజమాని ప్రాణాలు విడుస్తాడు, సార్!' అన్నాడు.

'ఐందా? అంతటితో గుట్టాన్ని కట్టిపెట్టినందువల్ల వచ్చే యిబ్బంది ఏమన్నా వుందా?' వ్యంగ్యంలో ప్రౌఢిమను ప్రదర్శించాడు—తన జీవితమే ఓ వ్యంగ్యకావ్యంగా తయారైన బ్రహ్మం!

'ఏం కావాలి సార్?' అతి వినయంగా అడిగాడు సర్వర్.

'మీల్స్ కావాలి మేడమ్!' అని, వెంటనే తన అతి వాగుడును గుర్తు

తెచ్చుకొని, నాలుక కొరుక్కుంటూ 'సారీ! ఇవాళ నా మనసు మనసులో లేదు. మరోలా అనుకోవద్దు సర్వర్! ఇప్పుడు నాకు మీల్స్ కావాలి!' అన్నాడు బ్రహ్మం.

'ఇప్పుడా?' అన్నట్టుగా గోడ గడియారం వైపు చూచాడు, సర్వర్. బ్రహ్మంకూడా చూశాడు. 'ఓరి మూర్ఖాగ్రేసర చక్రవర్తీ! సాయంత్రం మూడు గంటలకు భోజన మేమిటిరా? నువ్వింతటి ప్రబుద్ధుడవు కాబట్టే, నీ పెళ్ళాం కత్తిపీట పుచ్చుకుని నీ మీదకు యుద్ధానికి బయలుదేరింది!' అంది గడియారం.

'ఛీ! వెధవ బ్రతుకు!' మరోసారి కూడా స్వగతం బిగ్గరగానే అన్నాడు బ్రహ్మం.

'ఒప్పుకుంటాను సార్! ఈ భూప్రపంచంలో హోటల్ సర్వర్ పనంత అధ్వాన్నపు పని మరొకటుండదు! నా మటుకు నేను—స్కూల్ ఫైనల్ వరకూ చదువుకున్నాను. మంచి వంశంలో పుట్టాను. మా తాతగారు...' చెప్పుకుపోతున్నాడు సర్వర్—చేజిక్కిన సదవకాశాన్ని సద్వినియోగ పరుచుకుంటూ.

'సర్వర్!' కేక పెట్టాడు బ్రహ్మం. 'నేను మీల్స్ కోసం యిక్కడికివచ్చానే కాని, నీ పుట్టు పూర్వోత్తరాలూ, కష్టనిష్ఠూరాలూ విని తరించడం కోసం కాదు! నీ జీవిత చరిత్ర నలుగురికీ తెలియపరచదలుచుకుంటే—వెంటనే పోయి ఏ పత్రికా రచయితనో ఆశ్రయించు! ఆశ్రయించటం చేతకాక పోతే—నువ్వెట్లాగూ చదువుకున్నాడివే కనుక—నీ మట్టుకు నువ్వే ఓ నవల రాసుకో!'

'ఐయామ్ వెరీ సారీ!' అంటూ, పంచెతో ముఖంమీద బారులు తీర్చిన చెమట ముత్యాల తోరణాలను తుడుచుకున్నాడు సర్వర్. 'ఏం కావాలి సార్?'

'కడుపు మండి పోతోంది! ఏదైనా యింత తెచ్చిపెట్టు!' అని బ్రహ్మం అనీ అనటంతోనే సర్వర్, తన సహజ ధోరణిలో 'స్వీట్-గులాబ్ జామ్, జహంగీర్, మైసూర్ పాక్, సేమ్యా, బాదం హల్వా; హాట్-మసాలావడ, మసాలా దోసె, ఇడ్లీ, ఉప్మా, పెసరట్...' అంటూ పాఠం వల్లించాడు.

'పోయి రెండు స్వీట్లూ, రెండు హాట్లూ పట్రా!' అన్నాడు బ్రహ్మం. సర్వర్ తెచ్చాడు. బ్రహ్మం తిన్నాడు. కడుపు నిండినట్టులేదు. ఓ కప్పు సేమియా, ఓ కప్పు ఓవల్ టిన్ పుచ్చుకుని, రూపాయి బేడకు బిల్లు చెల్లించి బైటపడ్డాడు.

మళ్ళీ నడక సాగించి తిరిగి తిరిగి, ఆఖరుకు పార్కు చేరుకుని, ఓ సిమెంటు బెంచీమీద మేను చేర్చాడు.

'ఆడబ్రతుకే మధురం!' పాడుతున్నారు రేడియోలో నాగయ్యగారు. పాడుతున్న నాగయ్యగారి మీద కాదు కాని-ఆ పాట వ్రాసిన సముద్రాల వారి మీద ఎక్కడలేని కోపమూ వచ్చింది బ్రహ్మానికి.

'వాస్తవికతకు దూరమై పోతోన్న మన సాహిత్యాన్నీ, సినిమాల్నీ, నాటకాల్నీ సమూలంగా మరమ్మతు చెయ్యాలి!' అనుకున్నాడు-తన జీవితాన్ని తనే మరమ్మత్తు చేసుకోలేని బ్రహ్మం!

క్రమంగా ఎండ తగ్గుముఖం పడుతోంది.

యువకులూ, యువతులూ-ఒంటరిగా, జంటలుగా పార్కులోకి వస్తున్నారు. అందరి ముఖాల్లోనూ ఒకటే ఆనందం! ఆనందమె జీవిత మకరందం! వాళ్ళకు తన వంటి బాధలు లేవు కాబోలు! వాళ్ళు ప్రణయాన్నే కాని, ప్రళయాన్ని రుచి చూడని వాళ్ళు కాబోలు! ఇంతకీ -వాళ్ళు అదృష్టవంతులు!

ఈ చతురబ్ధి పరివేష్టిత ధారుణీ వలయంలో తనొక్కడే దౌర్భాగ్యుడు!

'శారద మాత్రం దౌర్భాగ్యురాలు కాదా?' అని అనవసరంగా ప్రశ్నించింది అతని అంతరాత్మ. భగ్గున మండిపడ్డాడు బ్రహ్మం: 'దౌర్భాగ్యురాలేం? శారద దౌర్భాగ్యురాలేం? కత్తిపీట పుచ్చుకుని మగనిమీదికి లంఘించిన మగువ దౌర్భాగ్యురాలేం?' అనుకున్నాడు.

తన స్నేహితులు-హేమా హేమీలు-కిష్కింధాపుర అగ్రహారీకులు - అల్లరి చేస్తూ వచ్చారు.

'ఏం బ్రదర్! ఇటీవల ఒంటరిగా వస్తున్నావేం? శ్రీమతి ఊళ్ళో లేదా?' అని అడిగాడు దాసు. 'వంట్లో బాగుండ లేదా, శారదకు?' పరామర్శించాడు శశి. 'మనలో మనమాట! మరోలా అనుకో వద్దు సుమీ! మీరిద్దరూ ఈ మధ్యను పేచీలు పడుతున్నట్టు విన్నాను. నిజమేనా?' అని అడిగాడు రాజు.

'పరామర్శలు ముగిసినట్టేనా? ఇహ మీ త్రోవ మీరు చూచుకోండి!' అని కోపమూ, అసహ్యమూ ఉట్టిపడే చూపులతో వాళ్ళవైపు చూచాడు బ్రహ్మం.

స్నేహితుల మర్మ గర్భిత మందహాసాలు! బ్రహ్మం గుండెల్లో విషం పూసిన చంద్రహాసాలు!

శారదను నిమిష నిమిషమూ ఖూనీ చేస్తున్నాడు బ్రహ్మం! ఇంటివద్ద తన కోసం శారద కుమిలి కుమిలి దుఃఖిస్తున్న సంగతి తెలీని బ్రహ్మం!

అయ్యో! శారద! కొన్ని రోజులుగా జీవితంమీద అసహ్యమూ, విరాగమూ ప్రదర్శిస్తోన్న శారద!

బ్రహ్మం దెబ్బలాడి యింటినుండి వెళ్ళిపోయిన తర్వాత శారదలో విచిత్రమైన మానసిక పరిణామాలు - సముద్ర తరంగాలమల్లే ఉవ్వెత్తున మీదకు లేచి, అంతలోకే 'టప్పు' మని క్రిందపడి, పరుగులు పెట్టి, ఒడ్డుల్ని తాకి ముక్కలై పోసాగినై!

మొదట కోపం: తను మూర్ఖురాలా? దుర్మార్గురాలా? తనేం చేసిందని, బ్రహ్మం తనమీద చెయ్యి చేసుకున్నాడు? విద్యావతి, విశేషించి ఆ బాల్య సఖి అయిన భార్యను చూచుకోవాల్సిన తీరు అదేనా? స్త్రీలను గౌరవించటం నేర్చుకోని జాతికి ఏనాటికైనా అభ్యుదయమూ, శాంతీ లభిస్తవా? 'మాతృదేవో భవ! పితృదేవోభవ! ఆచార్యదేవో భవ!' అని ముగ్గురు దేవతలలోనూ స్త్రీ రూపధారిణి అయిన 'మాత'కే కద ప్రాధాన్యత! మన పురాణాల్లోకూడా 'సీతా రాములు, 'రుక్మిణీ కృష్ణులు, 'రంభా నలకూబరులు' అని, ద్వంద్వ సమాసాల్లో స్త్రీ నామమే కదా ముందుం ఉంది?

తర్వాత తర్కం: తను సీతారాముల, రుక్మిణీకృష్ణుల పేర్లెత్తటానికైనా అర్హురాలా? సీత రామునితో ఎన్నడైనా - పోట్లాట్టం అటుంచి - పల్లెత్తి ఒక మాటైనా అనగలిగిందా? రుక్మిణి కత్తిపీట పుచ్చుకుని కృష్ణుడిమీదికి లంఘించిందా?

రాముడు సీతనూ, కృష్ణుడు రుక్మిణినీ నొప్పించలేదనుకుంటామా? ఉహూఁ! రాముడివల్ల సీతకు ఆజన్మాంతమూ కష్టాలే కద! కృష్ణుడి బహుపత్నీ ప్రియత్వంవల్ల రుక్మిణికి ఏక విరహం కద!

బ్రహ్మం ఎంతచెడ్డా - మగవాడు! భర్త! అనగా తనతోపాటు తన పరువు ప్రతిష్ఠల్నీ, మంచి చెడుగుల్నికూడా భరిస్తున్నాడన్నమాట! అతని మనస్సు సరిలేక ఏదో దుర్భాష, లేకపోతే తనకిష్టంలేని ఓ చెడ్డపని - చేశాడే అనుకుందాం. అంతమాత్రాన అతనిమీద తిరగబడి, కత్తిపీట పుచ్చుకొని...ఛీ!ఛీ!ఛీ!

తాము మొదటిలో ఎంత కాలం ఎంత గాఢంగా ఒకరినొకరు ప్రేమించుకొని పెళ్లి చేసుకున్నారు! పెళ్లి అయి ఏడాదైనా తిరక్కముందే ఆ ప్రేమలు కాస్తా మటుమాయమై, 'అమ్మ అక్కడ -అయ్య ఇక్కడ' ఐతే నలుగురిలో తలెత్తుకొని తిరగటమెట్లా? ఆ సంగతి అట్లా ఉండగా, తన నూరేళ్ళ జీవితం గడిచేదెట్లా?

తను చదువుకున్నది. ఉద్యోగంచేసి జీవించగలదు. కాని—ఈ నాటి మన సమాజంలో ఆడది ఒంటరిగా బ్రతకగలదా—అందులో యౌవనంలోవున్న సౌందర్యవతి? ఎవరి ఎవరినో ఎందుకూ? అభ్యుదయకాములం, సంఘసంస్కర్తలం అని చెప్పుకునే వాళ్ళెంతమంది తనమీద రాళ్లు రువ్వరు?

అందుకే కాబోలు - కవితకూ, వనితకూ, లలితకూ ఆధారాలుండి తీరాలన్నారు!

క్రమశః శారదలో పశ్చాత్తాపం వెల్లివిరిసిపోయిం: 'ఇక నా భర్తను 'నువ్వు' అని పిలవను. గౌరవ వాచకంతోనే సంబోధిస్తాను. ఎంత కష్టమైనా సహించుకుంటానే కాని—ఆయనగారి మనస్సు నొప్పించను!' అని నిశ్చయించుకొని బ్రహ్మం రాకకోసం యెదురుచూడసాగింది శారద.

కాలచక్రం ధూళిరేపుతూ, భవిష్యత్తును వర్తమానంగానూ, అంతలోనే వర్తమానాన్ని భయంకరమైన 'భూతం' గానూ మార్చేస్తూ, తీవ్రమైన వేగంతో తిరిగిపోతోంది.

సాయంత్రం ఐదుగంటలు! ఆరు! ఏడు! ఎనిమిది! తొమ్మిది! గంటలు! మంటలు! శారద గుండెల్లో గణగణలాడే గోడ గడియారపు గంటలు!

రాత్రి పదిగంటలకు క్రోధాత్ముడైన బ్రహ్మం యింటికి చేరుకున్నాడు.

'పాపం! 'వారు' ఎక్కడ న్నా తిన్నారో, లేదో? ఎట్లావున్నారో? ఏమైపోయారో?' అని బెంగ పెట్టుకున్న శారద — రక్తాత్ముడైన భర్తనుచూచి 'మళ్ళీ ఏదైనా గొడవ జరుగుతుందేమో! ఎట్లాగురా, భగవంతుడా?' అని భయపడసాగింది.

బ్రహ్మంపట్ల కొన్ని గంటల క్రితమే ఏర్పడ్డ గౌరవభావం ఈ భయంవల్ల అదృశ్యమై పోయింది.

బ్రహ్మం తిన్నగా తన స్టడీరూమ్ లోకి వెళ్ళిపోయాడు.

అతను తన దగ్గరకువచ్చి 'ప్రేయసీ! తప్పైనదినావలన! క్షమించి మనఃపూర్వకంబుగా నన్నుం బునస్వీకరింపుము!' అని తనను అపాలజీ కోరుకుంటాడనీ, అప్పుడు తను 'ఇందు నిర్దోషులెవ్వరును లేరు, ప్రియతమా! ఇరువురమూ దోషు

ఆమే! అట్టిమన మొకరినొకరు క్షమించుకొనుటెట్లు?' అని తన హృదయ వైశాల్యాన్నీ, ఔదార్యాన్నీ ప్రదర్శించుకో వచ్చుననీ ఊహించుకున్న శారదకు - దుస్సహమైన, దురంతమైన ఆశాభంగమే కలిగింది!

బ్రహ్మం బూట్లువిప్పాడు. శారద రాలేదు! బట్టలు మార్చుకున్నాడు. శారద రాలేదు!

స్నానాలగదిలోకి వెళ్ళి స్నానం చేస్తున్నప్పుడూ శారదరాలేదు! సబ్బుతో వీపుతోమి, టవల్ అందించటానికికూడా శారద రాలేదు కదూ? హుఁ!

వంటగదిలో అన్నం వడ్డిస్తున్న శబ్దం విని, తనంతటతనే వెళ్లినట్లయితే శారద 'వాలంటరీ' గా తన క్షమార్పణ చెప్తుంటుం దనుకొని, సౌమ్యమూర్తియై వంటగదిలోకి వెళ్ళాడు బ్రహ్మం. అన్నం, కూరలూ, మజ్జిగా వడ్డించి, గ్లాసుతో నీళ్లుంచి, వీధిబయటి వరండాలోనికి వచ్చేసింది శారద.

అన్నంముందు కూర్చున్నాడు బ్రహ్మం: లాభంలేదు! తనకూ, ఆమెకూ పొసగదు! ఇద్దరివీ ఉద్రిక్త ప్రకృతులు! ఒకరికొకరు లొంగి ఉండలేరు! ఒకరి తప్పుల నొకరు క్షమించనూ లేరు!

శారద కత్తిపీట పుచ్చుకుని తన మీదికి లంఘిస్తోన్న దారుణదృశ్యం బ్రహ్మం మనస్సులో ఆగిఆగి ప్రతిబింబిస్తోంది. భయం వలనకాదు! సిగ్గువలన అంతకంటె కాదు! భయమూ, సిగ్గూకాని - ఇది అని చెప్పలేని - ఏదో భావం వలన!

ఆ 'కాళికావతారం' తన హృదయ దర్పణంలో అహరహమూ ప్రతిఫలిస్తోండగా - తను ఆమెతో ఎట్లా కాపురం వెలగబెట్ట గలడు?

ఐనప్పటికీ ఆమె నిర్దోషి! ఆ 'కాళికావతారం' ఆమె మనసులో లేదు. ఆమె శరీరంలోని ప్రతి రక్తబిందువులోనూ, అణువణువునా ఉంది. తనలోనూఉంది. తను మారలేడు! ప్రయత్నించికూడా మారలేక పోతున్నాడు. ఆమె మాత్రం ఎట్లామారగలదు?

ఐతే, బ్రహ్మం శారదను ప్రేమించాడు. హృదయ పూర్వకంగా ప్రేమించాడు! ఆమె ఏ విధమైన కష్టాలూ అనుభవించరాదు! ఆమె జీవితం పూలబాటగానే ఉండాలి! కాని ఆమె దగ్గర తను ఉండలేడు!

ఏకాంత పఠనానికి

కొక్కోక శాస్త్రం: వశీకరణము, వివిధ రతి భంగిమలు, అత్యంతోపయుక్తమైన అనేక ఇతర వ్యాసాలతో, ఇదివరకెన్నడూ మీరు చదివిఉండని విషయాలతో నిండివుంది.

పడక గది చిత్రాలు: స్త్రీత్వంలోని సౌందర్యాన్ని వివిధ భంగిమల్లో చూడదలుచుకుంటే, 50 ఫోటోల సెట్టుకు నేడే ఆర్డర్ చేయండి.

పై రెండూ కలిపి రూ 6/-

H. H. STORES (A. M.)
Post Box 51, Meerut [U. P.

దూరంగా ఉండి ఆమెను పోషిస్తూ-ఎక్కడనో, పరోక్షంగా, ఆమెను ప్రేమించగలడు! ఆ ప్రేమకు చలనం ఉండదు.

ఆమె తనను అసహ్యించుకునే అవకాశం కల్పించరాదు. ఆమె తన భర్తలేని కొరతను పరోక్షంగానే ఫీల్ అవుతూ, విరహబాధతో భర్త కోసం ఎదురు తెన్నులు చూడాలి! వెన్నెల విలువలు తెలుసుకో గోరితే, కటిక చీకటిలో కాలి నడకను, ముళ్ళ కంచెలపై ప్రయాణించాలి! అమృతపు ఆధిక్యతను గ్రహించ గోరే వాడు-ముఖం మొత్తే వరకూ కాలకూటం త్రాగాలి!

భోంచేస్తోన్న బ్రహ్మం ముఖంలో తిరిగి ప్రణయ కాంతులు పరిఢవిల్లినయ్.

తిరిగి తన భర్త తనకు చేరువ పడుతు తున్నట్టు భావించి ఆనందిస్తోంది శారద.

ఆ రాత్రి ఆ దంపతులు శారీరక వాంఛలకు అతీతమైన ప్రణయ లోకంలో విహరించారు. తన భర్తలో కోపం మటుమాయ మైనందుకు సంతోషిస్తూ, వేయి దేవతలకు మ్రొక్కి గాఢంగా నిద్రించింది శారద.

తెల్లారాక లేచి చూడగా గదిలో బ్రహ్మం లేడు. ఒక ఉత్తరం మాత్రం తలగడ క్రింద దొరికింది.

'శారదకు - ప్రేమతో -

మనవి తీవ్ర ప్రకృతులు. తాత్కాలికమైన ఉద్రేకాలకూ, ఉద్వేగాలకూ వశులమై పోయిన మనకు 'ఎడబాటు' మహోపకారి కాగలదు. వెళ్లక తప్పలేదు కనుకనే-ఉభయుల క్షేమమూ ఆకాంక్షించి-వెళ్లిపోతున్నాను. బహుశః మిలిటరీలోకి వెళ్ళాలనుకుంటున్నాను. ఒక్క కోరిక. నీవు మన యిల్లు మాత్రం విడిచిపెట్ట వద్దు. నీ జీవిత సౌఖ్యానికి అవసరమైన ధనం నేను పంపుతుంటాను. తిరిగి వస్తాననుకుంటాను. ఎప్పుడో నాకూ తెలీదు. దుస్సహమైన ఈ ఎడబాటు వలన-ఒకరి కోసం మరొకరు నిరీక్షించటం వలన-మన తీవ్ర ప్రకృతులు సౌమ్య ప్రకృతులుగా మారి తీరాలి!

అప్పుడే—ఆనాడే—మనం స్వచ్ఛమైన ప్రణయ జీవులం కాగలం. తీవ్రత ప్రళయానికీ, సౌమ్యత ప్రణయానికీ అధిదేవతలని నేనీనాటికి గుర్తించాను.

ఎన్నటికీ నీ వాడైన—బ్రహ్మం.

★

అభిసారిక

ముఖచిత్రాలుగా వెలువడిన త్రివర్ణ చిత్రాల తాలూకు ట్రైకలర్ బ్లాకులు, దాదాపు 30 సెట్లు అమ్మకానికి సిద్ధంగా ఉన్నవి. అతి సరసమైన వెలకు విక్రయించబడుతవి. క్యాలెండర్లకు కానీ, పుస్తకాల ముఖచిత్రాలుగా కానీ ఉపయోగించుకోవొచ్చు.

వివరాలకు :

అభిసారిక కార్యాలయం,

మద్రాసు-1.